

ne sunt, non ab omnibus communiter videntur, ut observat S.Thomas hic qu. 51. art. 2. Et saltem hoc dici non potest de Christo, cui Matth.4. apparuisse dicitur Diabolus, cumque in pinnaculum templi, ac in excelsum montem assumisse. Non enim decuit Christum à Diabolo deludi, ut quod sola imaginatione gereretur, Christus realiter fieri putaret.

2. Ut autem Angelus dicatur assumere corpus, requiritur ut illud sibi aliquo modo uniat, non sicut forma unitur materia, cùm sit natura completa & totalis; neque unione hypothistica, cùm nulla personalitas, præter infinitam, possit terminare alienam naturam, ut suppono ex tractatu de Incarnatione, sed ut motor mobili. Hoc tamen non sufficit ad assumptionem, quia hanc præsentiam habent Angeli ad cœlos quos movent, & ad energumenos quos torquent, quos tamen non dicuntur assumere; sed requiritur insuper quod Angelus corpus assumptum ita formet & moveat, ut per ipsum nobis representet proprietates intelligibles, vel suas, vel superiorum Angelorum, vel ipsius Dei, quando ejus personam gerit, ut legatus illius.

3. Materia verò ex qua Angeli ordinariè formant corpora quæ assumunt, est aër vel vapor adensatus & crassus, vi motricis virtutis redactus in figuram corporis humani, vel alterius animalis, in cuius corpore Angelus apparere vult. Cujus signum dat S.Thomas in 1. dist. 8. qu. 1. art. 3. ex eo quod multi voluerunt gladio secare hujusmodi corpora, & non potuerunt; quia aëris cùm sit fluxilis, scissus statim continuatur. Sed apparere difficile, qua ratione possit corpus ex aëre efformatum, ad instar humani corporis contractari & tangi; cùm aëris nec humana carnis mollitiem, nec ossis duritatem tactui exprimere queat. Verum ad hoc responderet, Angelos in corporibus assumptis posse hujusmodi qualitates tactui apparenter exprimere, vel resistendo, & vi sua motiva attemperando motum corporis tangentis, ne plus minusve penetret de corpore assumpto, quā lat fuerit ad mollitiem vel duritatem humani corporis exprimendam; vel tantum miscendo & combinando de reliquis elementis in corpore assumpto, quantum lat fuerit ad exprimendas qualitates, quæ humani corporis temperamentum possint apparenter referre. Verumtamen existimat Caietano 2. qu. 95. art. 3. eos non tam perfectè imitari posse temperamentum corporis humani, quin tactu ipso discerni possit corpus fictitum a verò, si summa cura & diligentia, ac advertentia intellectus adhibeatur, juxta illud Christi ad Discipulos Lucae ultimo: *Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet.*

4. Si autem quæras, quæ virtute Angelus possit ex aëre efformare corpora, eaque assumere? Respondeo id posse virtute naturali: tum quia, ad aërem condensandum, illumque in figuram hominis vel alicujus animalis redigendum, opus est solius virtutis motricis. Tum etiam, quia Demones corpora assumunt ad malum finem, ut ex historiis constat: nequit autem Deus extraordinario concursu ad opus malum concurre, quia nequit esse causa particularis & principalis operis mali. Unde quando S.Thomas hic art. 2. ad 3. ait quod *Angeli assumunt corpora ex aëre, condensando ipsum, virtute divina*, vel per virtutem divinam intelligenda est illa quam Angeli à Deo accepérunt simul cum natura. Vel hoc interpretari & intelligi debet de apparitionibus supernaturalibus Angelorum, quales fuerunt factæ Abrahæ, Tobiae, Danieli, & Beatae Virginis; in his enim virtute divina & supernaturali

formatæ

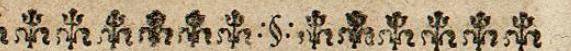
CAPUT IV.

De assumptione corporum ab Angelis.

1. Certeum est Angelos posse assumere corpora, & per ea se visibiles hominibus exhibere id enim apertè colligitur ex variis scripturar locis, in quibus legitur, Angelos Abrahæ, Lorth, Tobiae, & aliis apparuisse. Nec verisimile est, eas omnes apparitiones secundum imaginationem contigisse, cùm scriptura sic introducat eos appartenentes, ut communiter ab omnibus viderentur; quæ autem sola imaginatione & sensuum delusio-

formata fuisse corpora assumpta ab Angelis beatis, valde probabile est.

5. Si rursus inquiras, an Angelus in corporibus assumptis vita sensitivæ opera exercere valeant, putà loqui, manducare, videre, audire? Respondebo negative cùm S.Thomas hic art. 3. quia illi in hujusmodi corporibus non vivunt vita sensitivæ, nec potentias sensitivas habent, unde similitudinariè tantum has operationes exercent in assumpto corpore, ut non obscurè significavit Raphaël Angelus Tobiae 6. cùm dixit: *Videbar quidem vobiscum manducare & bibere, &c.* Unde multò minus potest Angelus in corpore assumpto generare, quia generatio requirit decisionem propriæ substantiæ viventis, medio semine in matrice foemina recepto. Possunt tamen Angelii esse generationis ministri, & generare ministerialiter. Ut enim notat D.Thomas hic art. 3. ad 6. potest Daemon in corpore assumpto fieri succubus ad virum, & ab eo semen recipere, & postea faciendo se incubum ad mulierem, semen suscepimus utero ejus infundere; siveque potest ex tali semine, Daemonis ministerio in uterum foemina infuso, generari fetus, qui tamen Daemonis filius dici non debet, sed illius hominis, à quo est semen acceptum, ut ibidem ait S.Thomas. Adverte tamen, quod licet Daemon incubus possit prædicto modo humana prolem generare, non potest tamen Daemon succubus, per semen humanum aliunde translatum, prolem in seipso conceperere; quia organizatio humani corporis & cuiuscunq[ue] perfecti animalis, requirit determinata instrumenta vita, à quibus formetur & perficiatur: quæ instrumenta nequeunt virtute Daemonis supplicari, cùm nequeat ab illo supplicari calor ille vitalis, quo virile semen intra foemina matricem receptum, fovetur, prolificat, & in humani corporis figuram efformatur; nam ille necessario pendet ab organis & spiritibus vitalibus, qui extra corpus animatum conservari nequeunt. De quo vide Delirium lib. 2. disquisitionum magiarum qu. 15.

CAPUT V.

De loco Angelorum.

Considerata substantiæ Angelorum secundum se, & in ordine ad corpora quæ assumunt, superest ut eam contemplemur in ordine ad locum, & rationem formalem per quam in loco constituantur declaremus.

§. I.

Angelii sunt in loco per operationem.

1. Probatur primò ratione quam insinuat S.Thomas 3. contra Gent. cap. 68. ubi sic discurrit: *Omne quod est in loco, vel in re quacunque, aliquo modo contingit ipsam: res enim corporea est in aliquo sicut in loco secundum contactum quantitatis dimensionis, res autem incorporea in aliquo esse dicitur secundum contactum virtutis, cùm careat dimensionis quantitate.* Sic igitur se habet res incorporea ad hoc ut sit in loco per virtutem suam, sicut se habet res corporea ad hoc ut sit in loco per quantitatem dimensionis. Unde sic arguo: Id est Angelo ratio formalis essendi in loco, per quod ipsum contingit, ut constat de locato corporeo: At per solam operationem transeuntem, Angelus locum contingit: Ergo sola operatio transiens est Angelo ratio for-

§. II.

Solvuntur objections.

3. Objicies primò: D. Thomas hic qu. 52. art. 1. sic ait: *Per applicationem virtutis Angelica ad aliquem locum, dicitur Angelus esse in loco corporeo.* Idem docet in 1. dist. 37. qu. 3. art. 1. & alibi sive: Ergo